

DRUŽINSKI KRIŽEV POT

POTOV VRH - VELIKI SLATNIK

7. april 2019

KRIŽEV POT STARŠEV

Avtorica: Helena Zevnik Rozman

Križev pot je izšel v knjižici »Poglobimo postni čas«, ki ga je izdala Slovenska karitas v Ljubljani, februarja 2019.

Vsa gradiva so na voljo na spletni strani www.karitas.si/post

Zgodbe staršev so resnične. Zaradi varovanja osebnih podatkov so spremenjena imena in nekatere podrobnosti iz njihovega življenja.

UVOD

*O pridite, stvari, kaj, glejte,
se godi: edini Božji Sin strašno
za nas trpi.*

Danes bomo skozi postaje Jezusovega križevega pota spremljali zgodbe današnjih staršev, ki se na svoji življenjski poti srečujejo z najrazličnejšimi križi. S križi težkih odločitev, križi neuspehov v vzgoji, odtujenih odnosov, družbe, ki obsoja, bolezni, smrti...

V molitvi se povežimo z njimi, njihovim trpljenjem in vsemi drugimi starši, ki doživljajo preizkušnje. Izročimo vse njihove križe v naročje Jezusa Kristusa, ki je za vse nas in tudi vse trpeče starše že prehodil to pot in sprejel nase trpljenje in smrt.

1. postaja PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

*Razbičan, zapljuvan in kronan,
zasramovan pred sodni stol zdaj gre,
nedolžen v smrt izdan.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

»Žal glede na izvide ni možnosti za naravno spočetje,« so bile besede ginekologa, ko sta Katarina in Andrej še s kančkom upanja vstopila v ordinacijo. Z diagnozo: neplodnost para, sta v tišini odhajala v lep sončen dan, med množico nasmejanih parov, ki so hodili iz sosednjih ambulant...

»Zakaj midva? Kaj je narobe z nama? Pa tako rada imava otroke...«

Tišina je sledila zvečer, naslednji dan... Predvsem pa umik od svojih prijateljev, ki so že pestovali, od vprašanj: »Ali imata kaj novega za povedati?« in od raznih komentarjev, da jima je več za kariero kot zaotroka.

Težko si sprejel obsodbo Jezus, še posebej, ker si bil nedolžen. Tudi danes se v Sloveniji skoraj vsaj šesti par sooča z neplodnostjo... Ni lahko sprejeti te diagnoze, ker velikokrat nihče ne najde vzroka zanjo.

Naj s svojimi neprimernimi besedami in sodbami ne pritiskamo na mlade pare, ki nimajo otrok ali imajo morda samo enega. Nikoli ne vemo kakšen križ nosijo.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

2. postaja: JEZUSU NALOŽIJKRIŽ

*Glej, križ mu nalože na ranjene rame,
objame ga voljno in nese vseh dolge.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

»Z vajinim otrokom ni vse v redu. Vidna je huda okvara in otrok se bo rodil prizadet,« je ginekologija povedala Neži in Mihi po opravljenem ultrazvoku sredi tako zaželeni nosečnosti. »Zaradi take okvare predlagam, da naredita splav«. Neža in Miha nista mogla verjeti, da z njunim otrokom ni vse tako, kot sta sanjala. In nista mogla verjeti, da so jima predlagali, da naredita splav...

Vzela sta si čas za premislek... Sprejela sta dete in se odločila za življenje ne glede na posledice... Kar ni bilo sprejeto s strani ginekologinje, ki je še vedno nagovarjala... in ni bilo sprejeto tudi po rojstvu z besedami: ali se nista mogla znajti...

*Jezus, molče si sprejel križ, ki so ti ga naložili. Naložil si ga nase in stopil na pot.
Kot mnogi starši, ki se kljub nasprotovanjem odločajo za življenje.
Daj, da jih bomo znali razumeti na njihovih križevih potih in jim stati ob strani.*

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

3. postaja JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

*Opešal je v močeh, podre ga križ, naš
greh, vtopljen v dolge sveta leži potrt na
tleh.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Simona si je vedno želela več otrok, ki jih bo lepo vzgojila. Z možem imata pet otrok, štiri hčerke in sina. Z vzgojo hčerk ni bilo nobenih težav, s sinom do sedmega razreda tudi ne. Nato se je začelo. Popustil je v šoli, začel je izostajati in z veliko muko izdelal osnovno šolo. Vpisal se je v prvi letnik srednje šole, ki ga ni končal, menjal je šolo...Veliko je bil za računalnikom in igral igrice. Družba, ki mu je bila najbolj pomembna, je bila neprimerna. Odhajal je od doma in se vračal pozno. Njihovi pogovori so bili samo še kreganje.... Sinov neuspeh je doživela kot osebni poraz, kot svoj neuspeh. Tudi mož ji je očital, da je vsega kriva ona, da mu daje potuho, je preveč popustljiva... »Sem res zavse kriva jaz? Kaj bilah kostorila drugače?« se sprašuje.

Križ, ki ga nosiš Jezus, je težak; potreboval bi pomoči, a ko padeš po tleh, ti nihče ne pomaga. Podobno se dogaja mnogim staršem, ki se soočijo s težavi pri vzgoji otrok. Prave pomoči ni, zgodi se celo, da se starša v tej bolečini odtujita med seboj.

Vendar Jezus ti vstaneš in greš naprej. Daj nam poguma, da se bomo podpirali med seboj in zmogli vstajati iz svojih neuspehov.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

4. postaja JEZUS SREČA SVOJO ŽALOSTNO MATER

*O, žalostni spomin, ko Mater sreča Sin;
bridkosti meč ji gre do srca globočin.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Bolečina mame Marjete je velika. Ta njen najmlajši sin. Bil je ministrant, tako je rad sodeloval v župniji. Spoznal je punco, ki ni verna. Osnovala sta družino. Nista poročena, ne civilno, kaj šele cerkveno... Najhuje pa jo boli, da vnuki niso krščeni. Tako rada bi jih pokrižala, jih naučila moliti, pasesme... Patakorada jih ima...

Jezus, tvoje trpljenje je tvojo mamo Marijo zelo prizadelo. Veliko je staršev, ki z žalostjo spremljajo svoje otroke, ker hodijo po različnih poteh za katere jih niso vzgajali.

*Jezus, naj bomo opora staršem, ki trpijo zaradi svojih otrok.
Naj jim v molitvi pomagamo nositi njihov križ.*

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

5. postaja: SIMON POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

*Omagal Jezus je od teže križeve.
O Simon, sprejmi križ, Gospoda usmili se!*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Anžeta je odneslo v svet mamil. Razpad družine, odhod od doma, družba... Ko je izvedela mama, se ji je sesul svet... Kaj naj stori? Kako naj pomaga? To je zanjo preveč!

Zanj se je zavzel njegov delodajalec Peter. Ponudil mu je roko, ga usmeril v komuno in ga podpiral na poti iz odvisnosti... Prejšnji mesec ga je obiskal.

Jezus, teža križa je bila velika. Bil si zapuščen od tistih, za katere si mislil, da so tvoji prijatelji in ti bodo stali ob strani. Nepričakovano pa je bil ob tebi tujec, nekdo, ki nanj nisi računal, da bi ti pomagal, Simon...

Za mnoge starše, ki ne zmorejo pri vzgoji svojih otrok, so dragoceni današnji Simoni iz Cirene. Ljudje, ki jim ni vseeno, kaj bo s to mladino in vstopajo v pomoč staršem...

Gospod prosimo te, da bi zmogli biti opora mnogim mladim in njihovim staršev. Nauči pa nas tudi ponižnosti, da ne bomo pozabili, da obstaja neki Simon iz Cirene, ki je pripravljen zgrabiti tudi za naš križ.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

6. postaja: VERONIKA OBRISJE JEZUSU OBRAZ

*S prtom Veronika obriše Jezusa, zato ji da
spomin obličja svetega.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Gašper hodi v deveti razred. Pri fiziki in angleščini se mu je zalomilo. Neznanju so sledile slabe ocene... Reševanja se je lotil na svoj način. Začel je manjkati, opravičila pa je pisal kar sam, dokler razrednik ni razkrinkal njegovega početja. Starši so morali priti v šolo na razgovor. Šokirani nad ravnanjem svojega otroka, so sprejeli predlog učitelja, da skupaj naredijo načrt, kako bodo Gašperju pomagali skozi težave... Oddahnili so se, ker je učitelj razumel stisko fanta in tudi njih ter ni grozil z ukorom in drugimi sankcijami.

Veronika. Srečanje z njo, Jezus, ti je za trenutek olajšalo težo križa. Srečati sočuten obraz, ki razume, med množico, ki kriči in želi križanja.

Kako težko je včasih stopiti iz množice, iz varnih zavetij pravilnikov, normativov in stopiti k človeku. Pa vendar starši, ki se znajdejo pred nerešljivimi vprašanji zaradi svojih otrok, tudi danes srečujejo ljudi, današnje Veronike, ki zmorejo včasih narediti kaj drugače.

Daj nam poguma, da bi tudi mi zmogli opaziti stiske mnogih staršev, ki se trudijo s svojimi otroci, stopiti naprej in obrisati njihov pot.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

7. postaja: JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

*Slabosti ves prevzet Zveličar pade spet;
oh, grehi ga teže, ki jih ponavlja svet.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Blaž in Anja sta bila lep par. Na videz sta imela vse. Zgradila sta si lepo hišo, bila poslovno uspešna, rodila sta se jima dva zdrava fanta. V času gradnje so jima pomagali tudi njuni starši, jih podpirali in se veselili z njimi. Pa vendar sta se kmalu po vselitvi v novo hišo razšla... Brez nekega resnega vzroka. Katja ni več videla smisla skupnega življenja, ni več čutila ljubezni do Blaža in je predlagala, da se razideta in naj on odide. Blaž se je odselil... V samoto, v kateri ne najde odgovora, kaj je naredil narobe...

*Jezus, sam si bil pod notranjo in zunanjo težo križa, ki je bila prevelika in si padel...
V tem padcu lahko prepoznamo toliko položajev naših zakoncev in staršev, ko se
znajdejo sami in ne zmorejo iz slepe ulice...
Naj jim stojimo ob strani, da ne bodo sami in bodo lahko vstali ter našli pot.*

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

8. postaja: JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

*Usmiljene žene, ne jokajte zame, le zase
in svoj rod točite zdaj solze.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

»Kako morejo? Že šestič je noseča. Ali še nimajo dovolj otrok? Kajle mislijo živeti naračun države?« je zavelopokraju, koso zvedeli, da Tjaša in Sandi zopet pričakujeta.

Jezus, žene, ki so te objokovale, si nagovoril: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki!... (Lk, 23, 28). Kolikokrat smo podobni tem ženam, ko obsojamo, sprevračamo besede, komentiramo življenje drugih, še posebej tistih, ki si upajo iti proti toku miselnosti sodobne družbe.

Nakloni nam milosti, da ne bomo sodili in bomo življenje drugih sprejemali z veseljem. Hkrati pa nam daj ponižnosti, da spoznamo svoje zmote, svoje predsodke in jih začnemo premagovati.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

9. postaja: JEZUS PADE TRETJIČ POD KRIŽEM

*Zveličar omedli, pod križem spet leži. O,
trdo srce, glej: tvoj greh ga žalosti.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Ob spremembi službe se je mami Ireni zdelo, da ni dovolj sproščena, da se včasih počuti tesnobno, pa je nekaj popila, da se je sprostila. Vsaj na začetku se ji je zdelo, da ji je lažje. Tako je šlo nekako dve leti, ko se je dokončno zalomilo. Poškodovala si je namreč koleno in ostala na bolniškem dopustu. Preveč časa za premišljevanje in tesnoba sta sprožila še večjo potrebo po pijači, ki jo je popolnoma zaposlila. Ko so mož in hčerki zjutraj odšli v službo in šolo, je bila njena največja skrb priti do pijače. Nekako priti do trgovine, piti in vse to skriti, da ne bodo videli... Zaprla se je vase, tonila vse globje in čustveno propadala...

*Napor in bolečina nista imela več meja. V tvojem tretjem padcu, Jezus, je bilo videti, da si dokončno premagan. A glej, Jezus, tudi tretjič si se pobral.
Kolikokrat se v vsakdanjem življenju družin zgodi, da ni videti rešitve. Je samo temina...*

Gospod, daj poguma vsem staršem, da bodo razumeli, da ni pomembno kolikokrat padejo, ampak, da najdejo moč, da vstanejo in se soočijo z izzivi življenja.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

10. postaja: JEZUS ASLEČEJO IN MU PONUDIJO VINA Z ŽOLČEM MEŠANEGA

*Ko pride na goro, obleko mu vzemo in za
dolge sveta še žolča mu dado.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Bolezen se je ponovila. Že tretjič. Zdravniki poskušajo vse, da bi zaustavili raka, da bi očetu Tonetu olajšali življenje. Komaj petdesetletni Tone se zaveda, da je situacija težka in s človeškega vidika nerešljiva. Čeprav sprejema, je nemočen... V tej nemoči upa, da bi se izšlo... Vsaj še nekaj let, da otroci pridejo do kruha...

Jezus, ko so te slekli, si bil popolnoma nemočen, nisi si mogel nič pomagati... V življenju so pogosto situacije, na katere ne moremo vplivati in smo nemočni. In se znajdemo kot goli, oslabei. Kakšno nemoč doživljajo starši, ko se zavedajo, da svojim otrokom ne bodo mogli izročiti vse popotnice za življenje.

Daj nam, da bi premagali strah pred življenjskimi dogodki, ki nas delajo nemočne ter nam vlij poguma, da bomo pomagali tudi drugim nositi upanje.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

11. postaja: JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

*Na križ ga polože, razpno roke, noge; in
ostri mu žeblji spet rane narede.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Marjana je rada živela v svoji hiši na podeželju. S posebno materinsko skrbjo je vse svoje življenje skrbela za svoje tri otroke in se popolnoma žrtvovala. Bila je tako ponosna, da so uspeli v življenju, da imajo dobre službe in so si ustvarili družine.

S starostjo je prišla bolezen in Marjana ni mogla več živeti sama. Žal tega otroci niso hoteli opaziti. Odšla je v dom za starejše, kjer se nekako ne more vživeti. Pograša vrt, naravo, predvsem pasvoje otroke, ki takoreddko, samo zakratek čas pridejona obisk.

»Tako so obremenjeni«, jih zagovarja, v njenih očeh pa se vedno zasveti solza.

Jezus, ko so te pribili na križ, so ti vzeli vse, tudi možnost premikanja. Ostalo ti je zgolj čakanje na smrt. V tej tvoji podobi se velikokrat znajdejo starejši ljudje, ki čakajo nemočni na pomoč, obisk, pozornost, toplo besedo.

Gospod, naj v naše odnose prinašamo ljubezen in pozornost ter se s posebno spoštljivostjo spominjamo vseh starejših ljudi, še posebej tudi naših staršev. Naj nam ne bo škoda časa za te trenutke skupnega srečevanja.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

12. postaja: JEZUS UMRJE NA KRIŽU

*Na križu Bog visi in sveta teče kri; za nas
umira Bog, žalujte vse stvari.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Slavko je praznoval svoj osemdeseti rojstni dan, ki se ga je veselil v krogu svoje družine. Kmalu po praznovanju se je soočil z najtežjo novico svojega življenja. Umrli mu je sin. Še petdeset let ni imel.

V žalosti se je obračal na Boga: »Zakaj Gospod? Zakaj si zamenjal vrstni red?«

Jezus, tudi ti si umrl mlad. V izpolnjevanju Očetove volje. To je velika skrivnost, ki jo skušamo doumeti in nas še vedno vznemirja. Tako kot so skrivnostne smrti otrok, s katerimi se soočajo današnji starši.

Napolni naša srca z ljubeznijo, da bomo njim in njihovim družinam znali stati ob strani v trenutkih žalosti in razočaranja. Opogumi nas, da bomo znali spregovoriti tudi o smrti in se soočiti z našo minljivostjo v luči vere v večnost.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

13. postaja: JEZUSASNAMEJOSKRIŽAINGADAJOMARIJI V NAROČJE

*O, Mati žalostna, ki ljubiš Jezusa,
objemlješ zadnjikrat Sinu zdaj mrtvega.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Jure je bil zelo samostojen študent, ki je redno študiral in že sam skrbel za sebe. Sredi študija so starše obvestili, da je z njim nekaj narobe. Popolnoma se je osamil, že več kot teden dni ni odšel iz študentske sobe. Odpeljali so ga k zdravniku, ki ga je napotil na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico. Kmalu so postavili diagnozo: shizofrenija.

Kljub šoku, ki ga je doživela vsa družina, sta starša Juretu podala roko in ga z vso brezpogojno ljubeznijo podpirata na njegovih vzponih in padcih, ki jih prinaša njegova bolezen.

Jezus, ko so te sneli s križa, si se vrnil tja, od koder si prišel, v naročje svoje matere. To je bila ura sočutja. Mati Marija, ki te je brezpogojno ljubila, je bila še vedno ob tebi... Podobno v trpljenju svojih otrok vztrajajo tudi mnogi starši in sprejemajo voljo tvojega Očeta.

Gospod, ohrani v nas vero v tvojo brezpogojno ljubezen in nam daj moči, da bomo sopotniki vsem staršem, ki vztrajajo skupaj s svojimi otroci v njihovem trpljenju.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

14. postaja: JEZUSA POLOŽE V GROB

*Bridko objokovan je Jezus v grob dejan; o
grešnik, moli ga,
tvoj greh je zdaj opran.*

***Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
Ker si s svojim križem svet odrešil.***

Sabina se je že veselila novega življenja. Tako težko sta s Tomažem čakala malo detece... Njuno prvo. Potem pa so se v sedmem mesecu nosečnosti podrle sanje. Popadki in prezgodnji porod. Deklica se je rodila mrtva. Šok in velika žalost, ki je Sabini vzela vso moč.

S pomočjo prijateljev sta se Sabina in Tomaž odločila, da deklico pokopljeta na domače pokopališče. Skupaj so se potrudili za lep pogreb. Ta obred in mali grobek je Sabini pomagal, da je zmogla žalovati in ji je znamenje upanja, da se z deklico snideta v večnosti.

Jezus, položili so te v grob. Bil si sam, v tišini, temi, hladu, praznini. Veliko ljudi doživlja svoje življenje kot praznino, polno žalosti in obupa. Pa vendar zaradi dobrote soljudi, ki jim v težkih situacijah podajajo roko, zopet vstopajo nazaj v življenje.

Daj nam moči in poguma, da bomo tudi mi podali roko sočloveku, da bomo zmogli njihovo praznino napolniti z vso polnostjo ljubezni in jim prinašati upanje.

***Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!***

SKLEP

*O Jezus, hvali naj ves svette vekomaj. Po
svojem križu nam podeli sveti raj.*

Naš Odrešenik Jezus Kristus! Hvala Ti za Tvojo neizmerno ljubezen. Hvala, da si nam pokazal da je življenje močnejše od smrti, ljubezen močnejša od sovraštva...

Za naše odrešenje si sprejel nase strahotno trpljenje in smrt. Nauči nas vdano sprejemati vsakodnevne križe. Naj se zavedamo, da je Tebi vse znano in da Ti sam hodiš z nami in nam boš dajal vedno dovolj moči.

Daj nam tolikšno ljubezen, da bomo sposobni darovati svoje življenje in ga izgubiti – zate in za druge. Še posebej za tiste, ki na svojih križevih potih obupavajo, so sami in nimajo dovolj moči, da bi vstali. Naj bomo znamenje upanja, roka sočutja in rama tolažbe za naš čas!